

РЕШЕНИЕ

№ 2895

гр. София, 12.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1741** по описа за **2020** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Директора на Агенция „Митници“ срещу Решение № 303759 от 17.12.2019 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 10-ти състав, постановено по НАХД № 18906 по описа за 2018 г. Касаторът обжалва така постановеното решение в частта, с която се отменя наложеното с наказателно постановление (НП) № 444/2018 от 18.10.2018 г. на зам. - началника на митница Столична административно наказание „глоба“ в размер на 4742,40 лв. за извършено нарушение по чл. 123 ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Претендира се неправилност на съдебния акт, а също и че е постановен в противоречие на закона. Прави се искане за отмяна на решението на СРС в тази част, в която се отменя наложената с НП санкция и се прави искане да се потвърди обжалваното наказателно постановление като законосъобразно и правилно.

В съдебно заседание, касаторът се представлява и поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – Д. С. К. се явява лично и с адв. Х., оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София град, VI касационен състав, след извършена служебна

проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на СРС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решението на СРС, АССГ в настоящия касационен състав приема, че решението на СРС е валидно и допустимо.

По наведените в касационната жалба възражения за неправилно приложение на закона, касационната инстанция приема следното:

С НП № 444/2018 от 18.10.2018 г., издадено от зам. - началника на митница Столична на Д. С. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4742,40 лева /четири хиляди седемстотин четиридесет и два лева и четиридесет стотинки/, на основание чл. 123, ал. 1 от ЗАДС, като са отнети в полза на държавата 312 броя кутии с надпис „D. S.“ /“Д. шатра“/, всяка съдържаща по 50 грама тютюн за пушене с наргиле, всичките без бандерол за платен акциз в Република България, на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС.

За да отмени НП, в частта, с която на Д. К. е наложена глоба, Софийският районен съд е приел, че нарушението не е доказано от субективна страна, поради което не следва да се ангажира административно-наказателна отговорност на К.. Посочено е, че само защото К. е държал въпросните кашони не може да се направи извод, че същия е извършил процесното деяние по непредпазливост, тъй като самото държане на вещите не е достатъчно, за да се докаже, че К. е могъл и е бил длъжен да предвиди, че в колата му има „тютюн за пушене“ или да предвиди, че св. З. му е продал „тютюн за пушене“.

Касаторът оспорва тези изводи на Районният съд. Излага довод, че в разпоредбата на чл. 123, ал. 1 от ЗАДС, не е предвидено нарушителят да опитва акцизните стоки, за да установи дали те действително са такива. Поддържа, че в константната съдебна практика „държането“ като изпълнително деяние по съдържание е трайно състояние на фактическата власт, установена или упражнявана върху определена вещ. Според касатора, акцизните стоки без бандерол могат да се държат в жилище, в склад, в чанта, в превозно средство и т.н., като не е необходимо и съответно законодателно не е предвидено тези акцизни стоки да бъдат опитвани. Сочи, че непознаването на закона не оправдава нарушителя, т.е. след като е знаел, че държи аромати за наргиле, същият е осъществил и от субективна страна състава на административно нарушение и е бил длъжен и е могъл да предвиди настъпването на общественотоопасните последици.

Касационната инстанция приема, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по спора. Административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл. 123, ал. 1 от ЗАДС в предложението, съгласно което се налага имуществена санкция в размер на двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 500 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 1000 лв. Съгласно приложимата разпоредба на текста на чл.123 ал.1 ЗАДС, наказанието се предвижда за

физическо лице, което държи, предлага, продава, превозва или пренася акцизни стоки без бандерол, когато такъв е задължителен, или акцизни стоки, облепени с неистински или подправен бандерол или с бандерол с изтекъл срок на валидност. В нормата на чл.2 от ЗАДС е посочено императивно и лимитативно кои стоки подлежат на облагане с акциз, като релевантната за процесната хипотеза т.2 въвежда като такива „тютюневите изделия“. В действителност, визираното в чл. 123, ал. 1 ЗАДС нарушение е формално, като за установяване факта на нарушението е достатъчно да се установи само факта на държане върху определените вещи. Касационната инстанция споделя, че от събраните по преписката и в хода на съдебното производство доказателства безспорно се установява факта на държане на акцизни стоки без бандерол. От така установената обективна страна на нарушението следва да се извлече субективната такава. Самото държане на акцизни стоки без бандерол е изрично забранено от императивната разпоредба на чл. 123, ал. 1 ЗАДС.

Предвид гореизложеното настоящият касационен състав обосновава извод за неправилност на обжалваното решение на СРС, в частта, с която и отменена наложената на нарушителя глоба и същото следва да бъде отменено. Тъй като РС е установил фактите по спора във връзка с правната квалификация на вмененото нарушение, АССГ следва да постанови друг съдебен акт, с който да потвърди обжалваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно.

Направено е искане за присъждане на разноски от страна на касатора, Искането е основателно с оглед изхода от настоящото дело.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК Административен съд София град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 303759 от 17.12.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 10-ти състав, постановено по НАХД № 18906 по описа за 2018 г., в частта по т.1, с която е отменена наложената с НП № 444/2018 г. от 18.10.2018 г. на зам. - началника на Митница Столична административно наказание „глоба“ в размер на 4742,40 лв. за извършено нарушение по чл. 123 ал. 1 от ЗАДС, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 444/2018 г. от 18.10.2018 г. на зам. - началника на митница Столична, в частта по т.1, с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4742,40 лв. на Д. С. К., за извършено нарушение по чл. 123 ал. 1 от ЗАДС.

ОСЪЖДА Д. С. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция "Митници", сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.